

Thừa Viễn Đại Sư – Liên Tông Tam Tổ

Thừa Viễn đại sư, người đời Đường, nguyên quán từ đâu, chưa rõ được xuất xứ. Ban sơ, ngài theo học với Đường Thiền sư ở Thành Đô, kế lại học với Tản thiên sư ở Tứ Xuyên. Sau ngài đến Kinh Châu tham học với Chân pháp sư ở chùa Ngọc Tuyền.

Sau khi học nghiệp đã xong, tu hành đã ngộ, Chân công khuyên ngài nên đến Hoành Sơn để ứng duyên hoằng hóa. Trước tiên khi mới đến, Đại Sư cất thảo am dưới gộp đá phía Tây Nam non Hoành. Người đạo tâm hay biết, đem cúng cho thức ăn thì ngài dùng, hôm nào không có thì ăn bùn đất, tuyệt không hề đi quyên xin. Khổ tu như thế, đến nỗi mình gầy mặt nám, trên thân chỉ còn một chiếc y cũ rách.

Về phần truyền giáo, Đại Sư đứng theo lập trường Trung Đạo, tùy căn cơ mỗi người mà quyền biến chỉ dạy. Thấy cư dân quanh vùng phần nhiều nghèo khổ tật bệnh, ngài rộng truyền pháp môn Tịnh Độ, khuyên mọi người đều nên niệm Phật. Trên đá, nơi gốc cây, ven đường, nơi tường vách, bên hang đá hoặc suối khe, Đại Sư đều có viết lời thánh giáo, khuyên tỉnh ngộ

lễ đạo việc đời, cần chuyên niệm Phật. Do đức hóa của ngài, từ đó không cần chỉ dẫn nhiều, mà lần lượt kẻ mang vải, gạo, người khiêng đá gỗ, đến càng lúc càng đông, xây dựng thành cảnh chùa, đến nỗi có dư bố thí cho kẻ nghèo đói. Ngài vẫn thản nhiên, không khước từ cũng không khuyến khích, để họ xây cất sửa dọn tùy tâm. Chẳng mấy lúc nơi vùng hoang sơn trước kia, đã trở thành cảnh lan nhã thanh u, đồ sộ. Lần lần về sau, bốn phương xa gần người tín hướng quy y niệm Phật càng nhiều, như nước trăm sông đổ về biển, phải lấy số vạn mà kể.

Trước đó, có ngài Thích Pháp Chiếu ở Lô Sơn, một hôm nhập định, thần thức dạo chơi cõi Cực Lạc. Bên đức Phật, thấy có vị Tăng mặc áo rách đứng hầu. Đức A Di Đà chỉ vị Tăng ấy mà bảo rằng: "Người có biết chăng, người này là Sa-môn Thừa Viễn ở Hoàn Sơn đấy!" Sau khi xuất định, Pháp Chiếu đến Hoàn Sơn tìm. Lúc gặp Thừa Viễn đại sư, nhìn đúng là vị Tăng áo rách mà mình đã thấy, liền xin theo làm đệ tử.

Về sau, ngài Pháp Chiếu đi truyền giáo khắp nơi, danh đức rộng lớn, được vua Đại Tông nhà Đường phong làm Quốc Sư. Nhân khi nhàn nhã, Quốc Sư thuật lại đạo hạnh của thầy mình cho vua nghe. Đại Tông muốn thỉnh ngài Thừa Viễn lai kinh để học đạo, nhưng rồi tự biết đó là bậc chí đức không thể vờ rước được, liền xây về phương Nam, hướng phía Hoàn Sơn mà đánh lễ. Kể đó, vua truyền chỉ phong tặng chỗ ở của ngài hai tấm biển: một tấm đề Sắc Tứ Di Đà Tự, tấm kia niệm mấy chữ Bát Chu Tam Muội Đạo Tràng. Vua lại truyền cho ông Liễu Tôn Nguyên soạn bài văn ký sự khắc vào bia đá, dựng bên cổng trước chùa.

Vào năm Trinh Nguơn thứ mười tám đời Đường, nhằm ngày 19 tháng 7, Đại Sư an lành thị tịch thọ chín mươi một tuổi.

TAM TỐ

THỪA VIỄN ĐẠI SƯ

Trích ở bộ : “Liễu Tử Hậu Văn Tập”

Thừa Viễn Đại Sư ban đầu học đạo với Đường Thiên Sư tại Thành Đô, kế theo học với Tân Thiên Sư ở Tứ Xuyên, sau đến Kinh Châu tham học với Chơn Thiên Sư ở Ngọc Tuyên.

Sau khi đã đại ngộ, đạo lực đã thành, Chơn Thiên Sư bảo ngài đến Hoành Sơn ở, để hóa độ người.

Lúc đầu, ngài đến ở dưới gộp đá phía tây nam của non Hoành. Có ai thí cho cơm cháo thời ăn, hôm nào không thí chú thời ngài ăn bần, không hề đi quyên xin, đến nỗi mình gầy mặt nám, trên thân chỉ một cái y rách.

Về phần truyền giáo, thời ngài đứng nơi trung đạo mà dạy người pháp môn chuyên niệm Phật để mau được thành công.

Ngài viết lời Phật dạy ra nơi bên đường, bên khe. Khắc giáo pháp lên trên đá, trên vách. Tận tụy khuyên bảo người không nệ mệt nhọc.

Không bao lâu người tín hướng theo ngài, lấy vạn mà kể. Rồi kẻ mang tiền mang gạo, kẻ đốn cây đẵn gỗ, mọi người đồng tâm xây chùa dựng điện. Ngài vẫn thản nhiên, không khước từ, cũng không bảo làm. Chẳng mấy lúc mà cụm rừng hoang đồi thành cảnh “Di Đà Tự” đồ sộ.

Phần riêng ngài, vẫn y rách cơm thô. Có ai cúng thí dư ra thời bảo đem cứu giúp kẻ nghèo đói tật nguyên.

Năm Trinh Nguơn thứ 18 nhà Đường, ngày mười chín tháng 7, ngài thị tịch nơi chùa “Di Đà”, thọ 91 tuổi.

Trước đây có ông Thích Pháp Chiếu ở Lô Sơn, một hôm nhập định, thần du Cự Lạc. Thấy có ông Tăng đắp y rách đứng hầu bên đức Phật. Đức Phật chỉ ông Tăng ấy mà bảo ông Pháp Chiếu rằng: “Đây là ông Thừa Viễn ở Hoành Sơn đấy!”.

Sau khi xuất định, ông Pháp Chiếu đến Hoành Sơn tìm, khi gặp ngài thời rõ ràng là ông Tăng y rách đã thấy trong định, ông bèn xin theo hầu.

Sau khi ngài tịch, ông Pháp Chiếu đi truyền giáo các nơi, triều vua Đại Tông nhà Đường phong vị Quốc sư. Pháp Chiếu thuật đạo hạnh của thầy mình với Vua. Nhà vua liền xoay về phía Hoành Sơn mà đánh lễ. Rồi nhà vua truyền chỉ đặt hiệu chỗ ở ngài là “Bác Chu Đạo Tràng”, và truyền ông Liễu Tôn Ngươn soạn bài văn ký sự khắc vào bia đá dựng bên chùa “Di Đà”.